

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita Brevis S. Dalmatii Episcopi Ticinensis & Martyris: Ex ea quam Hieronymus Vidas pulcherrimo cecinit carmine. Passus est anno Christi 303. Marcel. Pap. 7. Dioclet. & Maxim. Imp. 20.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

modum magnis laboribus vix superari queunt. Hac igitur prudentia totum vitæ cursum constanter moderatus, ad consummatam monasticæ vitæ virtutumque omnium disciplinam peruenit; clarissimisque æmuloꝝ suorum ac hæreticorum victorijs inclutus, anno ætatis suæ nonagesimo secundo è corporis ergastulo ad cælos migravit: complurimis & post obitum vti & in viujs miraculis celeberrimus.

*Felicissimus
obitus eius.*

VITA BREVIS S. DALMATII EPIS- *Videz. Tom.*
copi Ticinensis & Martyris: Ex ea quam He- *Annal. C.*
ronymus Vidas pulcherrimo cecinit carmine. *Barou.*
Passus est anno Christi 303. Marcel. Pap. 7. Dioclet. & Maxim. Imp. 20.

DALMATIVS vitæ sanctitate & mar- *5. Decem.*
tyrio clarus, patre Senatore ex Italia o- *Patria &*
riundus, cum occultis Christianæ pie- *Parenies.*
tatis & religionis incensus facibus, fidei propa-
gandæ miro teneretur ardore, cunctis, quæ
possidebat, relictis ad Albam ciuitatem Chri-
stum prædicaturus perrexit. Ibi cum multis *Prædicat Al-*
miraculis clarus impiam idolorum supersti- *ba Christi.*
tionem extirparet, Valentinianus militum
magister fama virtutum eius excitatus de Ra-
nenna ad eum venit: orans supplicansque vt fi-
lium graui detentum infirmitate liberare di-
gnaretur. Dalmatius insita pietate motus sup-
plices Deo preces cum lachrymis fudit: mox-
que diuino admonitus spiritu militum Magi- *Sanat Valen-*
strum in patriam redire iubet, filium pristinæ *tianæ mili-*
sanitati restitutum, & cælesti lumine perfu- *tum mag-*
sum asserens. Adhibuit dictis fidem Magister, *strum filium.*

V V huum-

filiumque in patriam reuersus incolumen inueniens, tanto perfusus est gaudio, vt sine mora Christo nomen daret, & se suaq; omnia pro fidei Christianæ propagatione libenter offerret. Expiatus igitur salutari lavacro à Dalmatio, totus ilicò in opus Euangelij incubuit, & multos cum doctrinarum miraculorum virtute ad Christum couertit.

Præclarum miraculum. Porò Dalmatius salutis omnium desiderio flagrans, angelo duce, Ticinum abiit: vbi cum cælesti auxilio fluuium, sinè pòte vel nauis, mirabiliter, multis coram positis, transiisset, rãta vniuersum populũ eo miraculo admiratione perculit, vt certatim, detestabili deorũ cultu relicto, ad eum cõfugerent; expiatiq; aquis salutaribus episcopũ eũ constituerent. Ille verò fidelis & strenuus Euangelij minister, nõ eos tantũ populõs diuini verbi prædicatione fovebat, sed in Gallias insuper excurrens multos tũ præstanti doctrina, tũ miraculorũ virtute ab infœlici dẽmonum seruitute ad Christi castra transferebat. Denique diuina reuelatione ad suam monitus redire Ecclesiam, iuxta Ticini fluuiũ præclaram martyrij palmam est consecutus. Ibi namque ab impijs & hostibus Christiani nominis insensibilis captus, & gladij in cerebro maximè confossus, magno cum triumpho ad Christum migravit. Nam truncum ipsius corpus viuenti simile longo tẽpore persistit immobile; quo miraculo non solum hominẽ dẽ, sed ingens præterea infidelium turba lumen veritatis receperunt, moxque baptisimate abluti Christi nomen longè lateque celeberrimum reddiderunt.

Fit episcop⁹. salutaribus episcopũ eũ constituerent. Ille verò fidelis & strenuus Euangelij minister, nõ eos tantũ populõs diuini verbi prædicatione fovebat, sed in Gallias insuper excurrens multos tũ præstanti doctrina, tũ miraculorũ virtute ab infœlici dẽmonum seruitute ad Christi castra transferebat. Denique diuina reuelatione ad suam monitus redire Ecclesiam, iuxta Ticini fluuiũ præclaram martyrij palmam est consecutus. Ibi namque ab impijs & hostibus Christiani nominis insensibilis captus, & gladij in cerebro maximè confossus, magno cum triumpho ad Christum migravit. Nam truncum ipsius corpus viuenti simile longo tẽpore persistit immobile; quo miraculo non solum hominẽ dẽ, sed ingens præterea infidelium turba lumen veritatis receperunt, moxque baptisimate abluti Christi nomen longè lateque celeberrimum reddiderunt.

Predicat in Gallijs. salutaribus episcopũ eũ constituerent. Ille verò fidelis & strenuus Euangelij minister, nõ eos tantũ populõs diuini verbi prædicatione fovebat, sed in Gallias insuper excurrens multos tũ præstanti doctrina, tũ miraculorũ virtute ab infœlici dẽmonum seruitute ad Christi castra transferebat. Denique diuina reuelatione ad suam monitus redire Ecclesiam, iuxta Ticini fluuiũ præclaram martyrij palmam est consecutus. Ibi namque ab impijs & hostibus Christiani nominis insensibilis captus, & gladij in cerebro maximè confossus, magno cum triumpho ad Christum migravit. Nam truncum ipsius corpus viuenti simile longo tẽpore persistit immobile; quo miraculo non solum hominẽ dẽ, sed ingens præterea infidelium turba lumen veritatis receperunt, moxque baptisimate abluti Christi nomen longè lateque celeberrimum reddiderunt.

Fit martyr. salutaribus episcopũ eũ constituerent. Ille verò fidelis & strenuus Euangelij minister, nõ eos tantũ populõs diuini verbi prædicatione fovebat, sed in Gallias insuper excurrens multos tũ præstanti doctrina, tũ miraculorũ virtute ab infœlici dẽmonum seruitute ad Christi castra transferebat. Denique diuina reuelatione ad suam monitus redire Ecclesiam, iuxta Ticini fluuiũ præclaram martyrij palmam est consecutus. Ibi namque ab impijs & hostibus Christiani nominis insensibilis captus, & gladij in cerebro maximè confossus, magno cum triumpho ad Christum migravit. Nam truncum ipsius corpus viuenti simile longo tẽpore persistit immobile; quo miraculo non solum hominẽ dẽ, sed ingens præterea infidelium turba lumen veritatis receperunt, moxque baptisimate abluti Christi nomen longè lateque celeberrimum reddiderunt.

Nota infigue miraculum. salutaribus episcopũ eũ constituerent. Ille verò fidelis & strenuus Euangelij minister, nõ eos tantũ populõs diuini verbi prædicatione fovebat, sed in Gallias insuper excurrens multos tũ præstanti doctrina, tũ miraculorũ virtute ab infœlici dẽmonum seruitute ad Christi castra transferebat. Denique diuina reuelatione ad suam monitus redire Ecclesiam, iuxta Ticini fluuiũ præclaram martyrij palmam est consecutus. Ibi namque ab impijs & hostibus Christiani nominis insensibilis captus, & gladij in cerebro maximè confossus, magno cum triumpho ad Christum migravit. Nam truncum ipsius corpus viuenti simile longo tẽpore persistit immobile; quo miraculo non solum hominẽ dẽ, sed ingens præterea infidelium turba lumen veritatis receperunt, moxque baptisimate abluti Christi nomen longè lateque celeberrimum reddiderunt.

VITA S. NICOLAI MYRENSIS E-
piscopi : Ex ea quæ est per Metaphrastem, &
Leonardum Iustinianum Patricium Venetum,
S Laurentij Venetorum Patriarchæ fratrem,
conscripta. Obijt circa annū salutis 326.

Vide Tom.
3. Annal. C.
Baron. &
No. at. Mar-
tyr. Rom.

S Nicolaus Myrarum antistes, vir profe-
ctò in Republica Christiana nemini
propè sanctorū in omni virtutū laude
secundus, Pararæ in Lycia illustri inprimis lo-
co natus est. Mater eius claro genere matrona,
grauitate morum ac vitæ sanctimonia omni-
bus conspicua fuit. Patri verò non tam vitæ
splendor, quam integritas; nō tam populi, quā
Dei cultus: non tam diuitiæ quam eleemosyna
in precio fuerunt. Itaque relictis mundi ille-
cebris cum nullum eis, nisi bonarum actionū
studium esset, atque voluptas, summo Dei be-
neficio vnicum hunc genuere filium; in quem
diuinè ornandum omnis eorum diligētia, stu-
dia & voluptates sunt collectæ: vt quem car-
naliter genuerant, spiritualiter educarent, &
omnibus sanctissimarum institutionum orna-
mentis excultum, admirabilem cunctis mor-
talibus redderent.

6. Decem.
Patria eius.

Parētes eius
quales fue-
runt.

Nec dubium est infantem in ipso statim na-
tuitatis exordio, diuino fuisse numine affla-
tū, sanctificatumque; vtpotè qui non prius vi-
uere, quam Deum venerari, nō prius comede-
re, quam ieiunare cœperit. Compertum enim
habemus, illum, cum reliquos dies noctesque
omnes, crebrò nutricis sugeret vbera, quar-
ta tamen sextaque feria, nullis blanditijs, nul-
lo nutricis lenocinio, nulla naturæ necessitate

Vv 2 induci

*Notarem
miram in
infantulo
Nicolao.*

induci potuit, ut antè vesperam, lac gustaret; immotoque hoc ipsum seruauit ordine: prorsus ut non fortuito aut aliqua stomachi intemperie factum fuisse constet.

*Qua'is eius
adolescens.*

Postquam verò è pueritia excessit, castissimos mores & disciplinam ab optimis acceptam parentibus in melius redigens, nouos quotidie honestatis & pietatis non destitit edere fructus: donec multa ingenuarum disciplinarum scientia imbutus, alijs etiam sanctioris vitæ exemplū & norma esse inciperet. Ab omni humanæ laudis cura alienus, æqualiū sodalitates, conuiuia, consuetudines vitabat omnino: mulierum verò colloquia & conspectum tanquam pestilentissimam iuuenilis animi labem fugiens, totum sese honestati pudicitiaque addicebat. Libidinū & carnis incendia quotidianis laboribus, ieiunijs, vigilijs extinguebat. Enitebat iam tunc in adolescēte feminis quædam modestia & grauitas; qua fluctuantis ætatis inconstantiam præclare firmabat.

*Auunculus
eius etiam
Nicolam di-
ctum.*

Erat verò illi auunculus Nicolaus nomine; à quo hoc nomen traxisse verisimile est; vir integritate vitæ ac sanctimonia illustris; egregius in Ecclesia antistes; qui cernens nepotem castis operibus & studio religionis mirifice florere, summa parentum voluntate & gaudio, sacerdotio eum initiauit: initiatumque monasterio à se constructo nobili sanè atque illustri sub nomine sacre Sion moderatorem præfecit.

*Præficitur
monasterio
ab auunculo
constructo.*

*Parētes eius
pestis tollit.*

Interea parentibus pestilenti contagione, quæ Lyciam ea tēpestare depopulabatur, euita sublatis, cum hæres testamento institutus amplif.

amplissimas possessiones adiret, mox vir constans & sapiens, qui ab ineunte ætate funditus ex animo terrenas eiecerat cupiditates, non *Liberalis est ad congregandas diuitias, sed ad congestas in pauperes.* in pauperes & miseros dispertiendas animū applicat. Cuius reliquas eleemosynas intelligemus facilius, si hoc vnum è pluribus celeberrimum illius factum subiiciamus.

Erat Pararæ vir genere nobili, qui (vt fert humanarum rerum inconstantia, & fortunæ ludibrium) ab alto honorum culmine in summum contemptum, & à diuitiarum gloria in extremam rerum omnium inopiam decidit. Ei erant filia tres, corporis formæque venustate & morum elegantia longè præstantes; virgines omnes, & quarum ætas (si patris calamitas non obstitisset) nuptias flagitabat. Has inops pater, omni rerum egestate calcatus, nõ modò viro tradere, sed ne alere quidem quo pacto poterat: neque spes vlla miserum hominem solabatur, qua quotidie crescentis inopiæ vim perferret. Heu rem dictu foedam, heu quo mortalium mentes insuperabilis vis egestatis impellit! Tetrum, atrox, immane facinus patrem (paternæ pietatis memoremne, an immemorem dixerim?) exagitat filiarum decus ac pudicitiam deserentem, vt natis esuriens non deesset. Cœpit enim de illarum virginitate alienæ prostituenda libidini cogitare, vt turpissimo & flagitioso quæstu vitâ pereuntis familiæ tueretur. Iam vesana fames reluctantem patris animum ægrè perfregerat. Iam crudele & humanis indignum luminibus spectaculum parabatur. Quod simulac, Deo sic

Nobilis quidam pressus inopia, vult prostituere filias suas.

*Mirè odit
laudes hu-
manas Ni-
colam.*

*Leuat ino-
piam nobilis
viri.*

volente, Nicolaus cognouit, tum rei atrocitate, tum insita pietate commorus, in auxilium periclitantium totus accingitur. Sed cum animus misericordie studio vehementer arderet, & humanum sui beneficii testimonium refugeret, qua potissimum ratione cogitatum charitatis opus perficeret non videbar. Itaque impiger illius animus his agitatus stimulis, in tempeste noctis silentio estrato profiliens, auri haud mediocre pondus saccullo bellè insutum sumit; domo egreditur clanculum; miserandæ familiæ domum tacitus adit; circumspectat sagaciter omnia; animaduertit tadem, luna ipsa adiuuante, fenestram apertam paululum: Ea cubili inseruiebat, in quo infœlix pater membra quieti tradiderat. Tunc Nicolaus pulcherrimam sibi à Deo oblatam occasionem ratus, auro per fenestram immisso, domum se statim proripit. Manè pater auri comperto miraculo, stupens, cum tanti muneris datorem suspicari non posset, dæmonum eam esse, aut callidi cuiuspiam hominis fallaciam putat, adulterinoque se credit lusum auro. Indè cum aurum digitis contrectaret, iaque rei cognosceret veritatem, incredibili lætitia gestiens, lachrymas vbertim effundit. Miratur rem; animo versat omnia. Et cum humanum benefactorem coniectare non posset, in Deum hoc muneris transferens, Quid faciam nunc miser, inquit, ne tanti beneficii ingratus arguar? Certum est, peccatum meum diluere, & impio me ac nefario scelere expiare. Filiæ, in cuius pudicitiam crudelissimè sæniebam, à fœdo periculo eruam. Aurum virginem redi-

mat, quæ meo scelere auri gratia perdenda e-
 rat. Hæc itaque secum reputas, primam ex tri-
 bus filiam honesto marito locat. Nicolaus nõ
 minus dato, quam ille accepto munere gau-
 dens, ubi virginem vidit à periculo liberatam,
 Liberabo, inquit, & reliquas; auriq̃ue tantun-
 dem noctu, vt antea, per parentum fenestram
 immittit. Diluculo pater cum secundum aurũ
 inuenisset, vix sui compos, humi supplex sese
 prostermit. Tum ora pectusq̃ue largis irrigans
 fletibus; Deus inquit, misericors, esurientiũ li-
 beralis alumne, fac (quæso Domine) vt sciam
 quo ministro tu flagitiorum meorum pericu-
 lum sustulisti, vt te, Domine, in illo laudem, te
 in illo magnificem, te in illo contempler, Do-
 mine; qui me iam pridẽ sanguine tuo redemi-
 sti, & nũc auro pereuntẽ familiã redimis. Hæc
 dicens, non prius destitit, quam alterum quo-
 que generũ sibi affciuit, nec minori certẽ gau-
 dio duplicis cõiugij celebrati, quam spe tertij
 quoque propediẽ celebrandi. Iã enim tantum
 sibi de Dei misericordia pollicebatur, vt sese
 putaret tertix quoq; filix dotẽ tenere manib⁹.
 Itã ab inferno ereptus homo, noctes diesq; per-
 petuo ereptoris sui desiderio æstuabat. Statu-
 itque noctes insomnes per excubias ducere,
 quoad, quisnam esset hic, exploratum habe-
 ret. Nec minus admirabilis noster, tertiam
 quoq; filiam nuptijs tradi cupiebat. Profunda
 itaque nocte veniens tacito, vt assolet, pede,
 per eandem fenestram, tertiam iniecit dotem.
 Ac peruigil pater decidentis auri strepitu mo-
 nitus, quanta potest pedum velocitate profi-
 liens, Nicolaum tandẽ fugientem assequitur:

V v 4

com-

*Fornicatio
 nis crimen
 s. Nico' auro
 sua eleemo-
 syna impe-
 dita*

comprehendit; tenet; atque illius pedibus aduoluit, redemptorem suum, adiutorem, saluatorem pereuntium animarum flens gaudetque compellat. Talia lachrymantem, beatorum osculantem pedes, Nicolaus egrè compescunt: qui cum beneficium suum quanta potuit humilitate attenuasset, multis tandem adiurationibus, ut rem nulli mortalium patefaceret, frustra precatus est. Vna igitur hæc ex innumeris propè misericordis hominis huius elemosynis. Quod si reliquas quoque recensere pergemus, quoties indigentibus opè tulit, quoties pauit esurientes, quoties alieno grauato are leuauit, immensi propemodum laboris fuerit.

Multa S. Nicolai in egenos benignitas.

Postea verò quam perfecta iam & absoluta viri virtus illum maiore Dei familiaritate dignum effecit, cœpit eum solitudinis cupiditas ingens: ita ut eo desiderio vehementer æstuans in Palestinam profectus sit, ut loca sancta Christi Saluatoris vestigijs pressa venerabundus inuiseret: ac deinde se totum solitudini dicaret. Qua in peregrinatione cum sereno & tranquillo cælo è portu solueret, horrendas ventorum turbinumque procellas imminere prædixit. Nautis autem nihil aduersi suspicantibus, ecce derepentè vehemens atraque vis tempestatum exoritur; quæ nauim rapidis vorticibus circumactam in profundum cum viri ipsi iam iam demergere videbatur. Vectoribus hoc modo miserè periclitantibus & Nicolai preces cum fletu implorantibus, vir Dei fusa breui oratiuncula fluctus sedauit; turbines in leuam auram dissoluit; & vndique

Iter ad loca sancta suscipit.

Precibus suis sedat tempestatem.

di que læta tranquillaq; pereuntibus reddidit. Tum nautę à lachrymis in gaudium versi, ex animo gratias cùm Deo, tum admirabili eius famulo agere, duplici viri admiratione commoti quodd & futurum prædixisset periculum, & præsens tam facile sustulisset. Auxit verò illorum admirationem insequentis quoq; rei miraculum. Conscenderat nauta supremum antennę cornu, qui lubricante manu, magno lapsu super navis tabulata corruit: ita vt confuso corpore animam iam emigrasse dubium non esset. Quem Nicolaus, defixis in cælum oculis oratione sua ad vitam reuocauit: & repente incolumen ad obeunda navis munera remisit.

*Excitat mor-
tuum.*

Hiscæ defuncti periculis Alexandriam appulerunt: inde in Palæstinam, vt constituerat, cõtendens, simulac sacrosancta loca venerabundus lultrauit, in solitudinem sese colligere parat. Sed semel iterumq; à Domino nocturna visione admonitus, vt ad oues, quas reliquerat in Sion, confestim rediret, diuino mädato impiger paruit: conductaq; precio nauis Alexandrina in Lyciam remeauit. Ibi sese suũ in monasterium tanquã in portum à turbulentis mundi actiõibus tranquillissimum recipiẽs: reliquum vitę tempus in cælestium rerũ contemplatione exigere decreuerat. Cæterũ cùm quadam nocte orandi contemplandiq; gratia, vti insueuerat, in locum secretiorem sese abdidisset, cælica huiusmodi vox in aures eius insonuit: Nicolae ad mundi palæstram tibi redeundum est: si æternę vitę coronam expetis.

Cupit manere in solitudine Nicolam, sed diuinitus prohibetur.

Audit cælestis vocem S. Nicolam.

His verbis exterrito cogitantique, quidnam vox ista portenderet; iterum eadem acrius in-

V v 3 tonans;

*Incipit an-
notarum s.
Iustitiam
bere.*

tonans: Nicolae, inquit, nō est hic ager, in quo fructum, quem ex te flagito, proferas; Ad homines redi, vt in te nomen clarificetur meum. Tunc hac voce Nicolaus imperatum sibi à Deo intelligens, vt miseris mortalib. è cœno peccatorū eruendis operam nauaret, relicta Patara, Myras abiit: vt ignotus minori cū propria salutis periculo lucrandis animab. incūberet.

Fortè per eos dies Myrensis pontifex è vita migrarat. Cumq; prouinciales episcopi, precibus & ieiunijs de successore deligendo solliciti, diuinam mentem sedulò consultarent: cuiusdam inter omnes vitæ meritis præstantiori, diuina reuelatione significatum fuit, vt ab oratione confestim se ad templi excubias cōferret, nihil dubitans eum diuinitus Myrensi ecclesiæ episcopum destinatū, qui primus summo mōne ecclesiæ oraturus accederet. Virum esse sanctitate & prudentia ornatissimum Nicolai nomine: nulli prorsus in ea dignitate postponendum. Hoc oraculo cuncti præsules admōniti, fideles prætoribus ecclesiæ posuere custodes, qui Nicolaum diuinę voluntatis ignorantes, ac nihil tale suspicantes, primo diliculo ad Ecclesiæ orationis ergò properatē exceperunt. Et quidem diuinorum iudiciorum sedulus explorator ingrediēti Nicolao templi vestibulum manus iniecit, percunctansque de vitæ conditione: dic, inquit, quo nomine voceris? Et ille mansuetè ac verecunde: Peccator, inquit, sum & seru⁹ inutilis, nomine Nicolaus. Hoc accepto responso Episcopus, incredibilè repletus gaudio apprehensum dextera adire, quos introduxit episcopos: qui vnami contem-

*Diuinitus
declaratur
Myrarum e-
piscopus.*

& insolita quadam veneratione Myrensem
 antistitem eum consecrarunt. Nicolaus noui
 huius velut prodigij vix sui compos, cum re-
 lectari non posset, tandem Myrensem thronum
 consecratus conscendit.

Tum verò licet pristini illius mores accura-
 ta sanè castigatione essent còpositi, tamen non
 ignorans alium esse priuati hominis ratione,
 aliam magistratum gerentis; vitam omnem
 moresque pro magistratus dignitate transfor-
 mandos putauit. Igitur vnica in die refectione
 eaque vespertina contentus, totum diem pu-
 blicis negocijs studiosè impendebat. Intercoe-
 nandum nunquam sacrorum librorum aberat
 lectio; vel certè aderant sacerdotes eruditione
 & vita probati, à quibus suauiori aliquo animi
 cibo alebatur. A mensa in cubiculum se reci-
 piens, totus in cælestiū contemplationū cam-
 pum diffundebatur; & animum diurnis alienis-
 que curis distractū, nocturna meditatione col-
 lectum refouebat. Inter quas delicias meliori
 noctis parte absumpta, tandem demissa humi
 membra breui admodum somno reficiebat.

Nulla autem virtus magis in eo eluxit, quàm
 ardentissimum charitatis studium, quo labo-
 rantibus quauis in necessitate promptus ac a-
 lacer occurrebat: prorsus vt nò modò res suas
 egentibus còferret, sed frequenter etiam à di-
 tioribus pecuniam mutuò acciperet, vt viduis
 & orphanis subueniret. Eadem illa tempestate
 Diocletiani & Maximiani edicto crudelis
 Christiano nomini persecutio parabatur: cui
 vir sanctus cum còstanti prædicatione occur-
 reret, ab Imperatorum satellitibus còprehens-

*Semel tantū
 vescitur
 quotidie id-
 que vespere.*

Cubat humi.

*Summa illi
 charitas.*

*Cōijcitur in
 carcere pro
 confessione
 fidei.*

us

sus & in carcerem coniectus, varijs captiuitatis incommodis affectus fuit: quæ tamen tanta virtute & animi magnitudine tolerauit, ut suo exemplo cæteris confessoribus incredibile animi robur adderet. Postea verò Constantino ad Imperij gubernacula euecto è custodia cum innumeris alijs dimissus Myream redijt: atque profligata penitus è sua Diocesi idololatria, ad Nicenum Concilium cum trecentis illis deo & octo patribus contendens, Arianorum hæresim condemnauit.

Eadem tempestate Constantino nunciatum est, à nonnullis rerum nouarum cupidis seditionem haud negligendam in superiori Phrygia excitatã. Ad eos reprimendos motus, Constantinus tres mittit legatos: Nepotianum, Vrsulum, & Herpilionem: qui cum armis celere ad negocium sibi datum profecti Andriaciama appulere: vbi Eustachius vrbis præfectus calumniatorum quorundam auro victus, tres viros innocentissimos paulò post in carcerem coniecit, & capitis contra omnem iustitiam damnatos ad vltimum suppliciũ trahi iussit. Quod simulac Nicolaus intellexit, assumptis secum Constantini legatis, ad locum supplicij velox contendit: & tres illos viros manibus post terga vinctos, & lumina linteolo velatos, nudatq; colla carnificis securi iam præbentes, offendit. Nec mora, vir diuinus vilo nefario spectaculo, grauter admodum & cum seueritate carnificem compellans. Quid agis, inquit, scelereste? securim contine: simulque accedens impudus & fidutiæ plenus, cum regia quadam auctoritate, extortam è manibus securim abiicit & po-

In Niceno concilio damnat hæresim Arianã.

Eustachius quidã præfectus tres innocentes captus dñat.

Liberat eos S. Nicolaus.

et populo ad tantum tamque præclarum facinus stupente, simulque viri virtutem laudate, innoxios abire iubet. Crudelem verò Præfectum in poenitentiam quidem versum, multisque lachrymis suppliciter sibi veniam postulante, seuera admodum increpat obiurgatione.

His peractis legati Constantini in Phrygiâ proficiscuntur, ac re ex animi sententia ibidem confecta Byzantium regressi sunt: vbi pro meritis non modò accepti non fuere, sed confectis criminibus accusati ab æmulis, & in carcerem coniecti, capitis insuper damnati sunt. Cumque amicis cognatisque frustra imploratis, necem ceruicibus suis impendentem conspicerent: Nepotianus Nicolai recordatus, quòd tribus illis Myrensibus mirabili virtute succurisset, mortis suæ socios hortatus est, ut hunc ipsum innocentiam suæ patronum ex animo implerent. Illi ad orationem lachrymis & mente conuersi, sanctissimi viri patrocinium inuocant: & eccè sequenti nocte Nicolaus Imperatori per quietem apparens ore profecto sicuti venerando, ita & terribili imperauit, ut tres illos per inuidiam accusatos & iniuria damnatos absoluat, & pristinae dignitati honorifice restituat. Qua sanè visione ita motus est Imperator, ut non modò victos per calumniam liberaret, & nouis honoribus, ut æquum erat, afficeret, sed ipsi insuper Nicolao Euangelium aureis exaratum literis dono mitteret, aureumque thuribulum gemmis & arte insignes, & duo præterea puro ex auro candelabra in perpetuum suæ pietatis monumentum offerret. His atque

alijs

Item tres legiti innocentes in carcerem traduntur.

Capitis damnati implorant patrocinium S. Nicolai. Ille eos liberat mirabili visione.

Constantinus ei mura mittit.

Contigere alijs admirabilibus viri factis, eousq; nomen
hac (teste C. eius diffusum est, vt iam vel remotas orbis pla-
Baron. Tom. gas attingeret; essetq; calamitosus & periculi-
 3. *Arnal)* tantibus certissima spes at que refugium: adeo
 anno Domi- vt nautas quosdam presenti naufragio peri-
 ni 326. ac nō clitantes opemq; illius suppliciter implora-
 multo post tes è mortis faucibus mirabiliter extraxerit.
 tempore S. Cum enim turbulentis maris obruti procel-
 Nicolaum lis, clauoq; destituti sanctissimi huius viri pre-
 vitafunctū ces meritaq; implorarent, ecce vir sanctissi-
 esse affirmat mus ilicò præfens adesse visus, arrepto clauo
 S. Nicolaus nauim erigit, gubernatq; & sequentes conse-
 adhuc viuēs stim procellas placans, nautas eandem in ad-
 apparet ipsū mirationem, in quam olim ipse Dominus disci-
 inuocantib. pulos, impulit: ita vt dicerent: Quis est hic,
 quia mare & venti obediunt ei? Et ipse Christi
 promissis fidem faceret dicentis: Amen dico
 vobis qui credit in me, signa quæ ego facio, &
 ipse faciet, & maiora horū faciet. Ità cum pro-
 cellarum omnis illa superbia reledisset, eisq;
 placidam reddidisset nauigationem, ex oculis
 eorum euauit. Eximiū profectò tati viri cala-
 mitosis hominibus opitulandi studiū. Ferunt
 quoq; beatissimum hunc caelesti quadā oris &
 vultus venustate fuisse; moribusq; senili ac ve-
 neranda grauitate iucundis, & veluti sanctifi-
 cationem quandam & gratiam ex se spiranti-
 bus: in cuius intuitu ea fuere vniuersæ honesta-
 tis species & exemplū, vt sibi congressos aspe-
 ctu solo à vitijs ad virtutem facile reuocaret.
 Si quem autē nactus esset vlla animi molestia
 laborantem, nunquàm non abundè consolatū
 atque lenitum abs se misisset. Tradunt præter-
 eà ex eius vultu velut coruscantia fulgura mi-
 care

Ioan. 14.

*Singularis
 gratia vul-
 tus eius.*

ore solita: faciemque super humanum eluxisse splendorem.

Hic itaque tantis præditus ornamentis, sic inter mortales versatus est ut caelo semper, & immortalitate omnium consensu dignissimus videretur. Qui cum diutius quasi lilium intra Myrenses hortos iucundissime redoleuisset, tandem dierum plenus & diuinarum virtutum odorem atque suauitatem fragrans, in caelestem patriam cum omni lætitiæ significatione migravit. Venerabile corpus eius singulare orbis terrarum ornamentum, episcoporum, vniuersitæque cleri, & populi laudibus & lachrymis decoratum, in templo, quod Myris maximè omnium ea tempestate erat & pulcherrimum, conditum fuit. Ex cuius purissimis & redolentibus membris circa annum Domini 1088. Barum Appuliæ oppidum translatis, per antea acta secula in hunc usque diem, nectareus distillat liquor; certissima spiritalium ac corporalium agritudinum medicina.

Abit e corpore in caelum.

Nota miraculum quod hæcenus videri dicitur. Translatio reliquiarum eius.

MARTYRIVM SS. DIONYSIÆ, DANTIAE, LEONTIAE, TERTII, BONIFACII, & aliorum quorundam. Ex lib. 3. sancti Victoris Episcopi Vicensis: De persecutione Vandalica. Coronati sunt anno Dominici Natalis 484. Felicis Papæ 2. Hunnerici Vandalorum Regis 8.

Vide Tom. 6. Annal. C. Baron.

CVM Hunnericus Vandalorum Rex sanguinem innocetium sitiens per Africanae terræ prouincias vno tempore tortores crudelissimos destinaret, qui hos fustibus, illos suspendio, alios ignibus concremabant; inter mulieres præcipue nobiles quas contra

6. Decem.

ius